

det selvfølgelig noget, der berører én meget, når man skærer det ned.

At der kommer en sjette kanal og en femte kanal er glimrende, det kunne vi aldrig drømme om at være imod. Jeg bemærkede hr. Jens Rohdes bemærkning om det der med, hvem der fremfører det, hvilket ikke er en del af det her. Men det var sådan set et generelt princip om, at friheden er der til at modtage, men den er der også til at være fri for at modtage. Jeg ved godt, at det ikke er en del af det her, men lad os vende tilbage til det. Det er jo sådan, at selv om man har en aftale om noget, kan man jo godt spørge: Jamen skulle vi lave det om på et tidspunkt?

Med hensyn til digitalisering er vi varmt tilhængere af, at man går i gang. Vi er lidt bekymrede for, om økonomien er i orden. Vi spurgte også om den nogle gange. Er den nu i orden? Er vi sikre på, at der er penge i den form, så man kan sige, at det er markedet alene, som kan klare digitaliseringen af det jordbaserede net? Men vi er klart tilhængere af, at man gør det, men vi er altså bekymrede for, om engagementet måske er stort nok.

Så vil jeg sige til allersidst om princippet for Danmarks Radios vedkommende: Jeg tror ikke, jeg vil bede ministeren om at uddybe det nærmere. Men jeg vil bede om at få skriftligt, hvad bestyrelsens ansvar er, og hvor langt det er, bestyrelsen skal gå – også ligesom for at indkredse det lidt mere. For det er jo en del af lovgrundlaget. Det er jo ikke kun lovtæksten her. Det er en central del, og der står også mange ting i den, hvor man kan læse, hvad det betyder. Men vil man uddybe det yderligere, er det nok vigtigt, at ministeren ikke bare på stående fod skal besvare spørgsmål, men at han gør det skriftligt, sådan at der ikke sker misforståelser senere hen om, hvordan bestyrelsen og bestyrelsesmedlemmerne kan agere i Danmarks Radio.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Hr. Aage Frandsen giver jo faktisk i sin tale selv svaret på, hvorfor jeg meget gerne havde set – jeg tror også, at det gælder for de andre to partier – SF og hr. Aage Frandsen med inde i forliget. Der har nemlig aldrig nogen sinde, når det handler om SF, været tvivl om, hvilke positioner SF havde, hvad man gik med til, og hvad man ikke kunne gå med til.

Det var rigtigt, at vi sad den sidste aften, hvor der var nogle ting, vi kunne give indrømmelser

på, men så var der andre ting, bl.a. udliciteringsprocenten på 21, som vi vidste SF var lodret imod, og dem kunne vi ikke efterkomme. Sådan var det, og så valgte SF og hr. Aage Frandsen på den baggrund at trække sig ud. Men her var vi aldrig, aldrig i tvivl om positionerne, og det vil jeg gerne kvittere for.

Jeg vil også godt kvittere for en nuanceret tilgang til det, både om, hvad man er for, og hvad man er imod.

Hvorvidt der er penge i digitalisering, er helt, helt umuligt at svare på. Det er der jo ikke rigtig nogen af os der sådan på stående fod har det endelige overblik over.

Jeg vil godt spørge hr. Aage Frandsen, selv om jeg jo godt kendte positionerne, om det alligevel ikke ærgrer ham lidt, at SF, når vi nu skal tale digitalisering og dermed meget store landvindinger i de kommende år for hele medielandskabet, ikke sidder med og kan være med til at præge en udvikling, som kunne få endnu større betydning end det, vi har lavet på de analoge sendinger nu.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Politik drejer sig bl.a. om at forandre og påvirke udviklingen, og det drejer sig selvfølgelig også om at tage ansvar for den konkrete udvikling. Det er en afvejning, man må tage, og i det konkrete tilfælde, hvor min magtposition ikke var den stærkeste, ved jeg jo, at der er grænser for, hvor meget jeg kan få ud af det.

Det måtte jeg vurdere, og i det her tilfælde skulle jeg så vurdere dét, at man kunne få nogle korte landvindinger lige nu. Jeg synes jo virkelig ikke, jeg fik ret meget, og man kan lave en tekstanalyse og se på, hvad der lå i den ene tekst, og hvad der kom til at ligge i den anden.

Jeg noterede mig naturligvis, at der var to små indrømmelser, men de var altså ikke særlig store. De blev bl.a. bragt til veje for mig via Venstres ordfører, hr. Jens Rohde. Men dét var, hvad man får kontant i hus, og det var ikke meget, synes jeg.

Så er det rigtig, at der i politik og også i disse forlig lidt mere er, at det, der sker på længere sigt, også skal med. Det er jo det, man skal afveje med sig selv: Hvad får man ud af at være med i en forligskreds på længere sigt i forhold til det ansvar, man tager for noget, man ikke synes er en tilfredsstillende udvikling?

Den afvejning foretog jeg. Jeg skal gerne røbe for hr. Jens Rohde, at jeg i mit sind havde den